

שמעון הכסטר
רחוב צבי גרץ 7
ירושלים 93111
hochsters@gmail.com

תיק 6928-10-19

ירושלים, כ"ב אייר תשפ"ד
30.5.2024

לכב' עו"ד מגי קריטנשטיין
מנהלת מחלקת דיני עבודה ותובענות ייצוגיות
פמ"ח (אזרחי), ירושלים.

הנדון: "הוכחת" הנציבות להצדקת נוסחתם לחישוב הפנסיה שלי.

סימוכין: חוזר ביצוע של ס.החשב הכללי אל חשבי המשרדים, מיום 29.6.2010
בנושא: השתתפות במימון פנסיה תקציבית ומענק יובל למועסקים בחוזה בכירים (מצ"ב)

אני מבקש לתת לך מידע רלוונטי ומשמעותי לגבי החוזר שבסימוכין, בהמשך לווטסאפ ששלחתי אליכם ב-27.5.2024 בענין הנדון.

בתוקף תפקידי כחשב, קבלתי בזמנו (2010) את החוזר לביצוע שבסימוכין.

כפי שניתן לראות בעמוד 2 ו-4 של החוזר המצ"ב, רשמתי כבר אז בכתב ידי, כהערות ע"ג החוזר עצמו, את שאלותי ותמיהותיי:

בעמוד 2 של החוזר, ליד פסקא 3.4.2 כתבתי: "מי החליט על "ממוצע", (מונח שכלל לא מופיע בחוזה שלי).

בעמוד 4, אתם יכולים לראות שרשמתי אז את השאלות:

*מי קבע (חד צדדי) נוסחאות שונות של "ממוצע משוקלל" ו"ממוצע חשבונאי" שלא קיימות כלל בחוזה שלי?

*מנין האבחנה בין מי שהשלים -למי שלא השלים- 16 שנות שרות, אבחנה שאינה קיימת בחוזה שלי?

* וללא מילים, רק הקפתי עיגול סביב האבחנה בין נוסחת גימלה שתשולם למי שעבד יותר שנים בחוזה (משנים בכתב מינוי) לבין מי שעבד יותר בכתב מינוי (משנים בחוזה). לא הבנתי מנין צצה לפתע, 20 (!) שנה אחרי כניסת החוזה שלי לתוקף (ב-1990), באופן חד צדדי, אבחנה זו שאין לה זכר בחוזה שלי.

לאור השאלות, וע"פ סעיף 5 לחוזר, נעשה בזמנו ברור והתשובות שנתקבלו היו חד משמעיות:

1. **כל נוסחאות החישוב שבחוזר לפי ממוצעים, הכללים והאבחנות שבו, אינם מתיחסים לחוזה כשלי.**

2. **הניכויים למימון הפנסיה בחוזה כשלי יחושבו ויבוצעו כלהלן:**

א: ניכוי עבור הפנסיה על תקופת החוזה, יחושב כל חודש לפי פנסיה צפויה המבוססת על משכורת החוזה (90% ממשכורת סגן שר) **עבור כל חודשי (שנות) העבודה בחוזה שהשלמתי עד מועד הניכוי.**

ואכן, במקביל לגידול המצטבר מדי חודש במספר חודשי העבודה בחוזה שהשלמתי הוגדל מדי חודש הניכוי החודשי למימון הפנסיה (על אף שלא היה שינוי או גידול חודשי במשכורת).

וכך, בחודש העבודה האחרון (יולי 2012), כשמספר שנות העבודה בחוזה הצטברו ל-22.33 שנים, ניכו ממשכורתי את חלקי במימון זכויות הפנסיה על כל 22.333 שנות עבודה בחוזה, שעבורם הייתי אמור לקבל פנסיה של 2% ממשכורת החוזה, לכל שנה ללא שקלול כלשהו.

ובמילים אחרות: המדינה, ביוזמתה, באישור כל הגורמים המוסמכים בחשכ"ל ובנציבות, גבתה ממני (כחוק) את חלקי במימון פנסיה של 2% לשנה על כל 22.333 שנות עבודתי בחוזה, דהיינו 44.67% ממשכורת החוזה, אך משלמת לי ללא הנמקה, פנסיה של כ-36% בלבד.

ב: ניכוי עבור פנסיה בגין תקופת כתב המינוי יש לחשב לפי פנסיה צפויה המבוססת על פיסקה 3.4.1.2 ס"ק ג. לחוזר, דהיינו: "הדרגה העליונה שתהיה בסולם דירוג" המח"ר, כלאמר: +46 בשיא הותק. בפועל ניכויים אלה אכן בוצעו, מדי חודש, לפי +46.

3. יודגש עוד: גם לאחר שהשלמתי 35 שנות שרות (התקופה המקסימלית המזכה לפנסיה), המדינה המשיכה לנכות, כחוק, את מלוא חלקי במימון הפנסיה הצפויה עבור כל תקופת החוזה עד יום פרישתי. הניכוי המשיך לגדול מדי חודש על בסיס סעיף 12 לחוזה המזכה אותי לפנסיה מליאה של 2% לשנה, לפי משכורת החוזה, על כל תקופת העבודה בחוזה (22.333 שנה) ללא שקלול כלשהו.

במקביל, משהשלמתי 35 שנות שרות, הניכוי עבור מרכיב הפנסיה לתקופת כתב המינוי לפי דרגה +46 קטן והלך מדי חודש, עד שבמשכורת האחרונה בוצע ניכוי לפי פנסיה צפויה בדרגה +46 על 12.63 שנים בלבד (השלמה ל-35 שנה) מתוך כמעט 20 שנה שעבדתי בכתב מינוי. על השנים העודפות הללו קבלתי פיצויים כחוק.

ובמילים אחרות: על אף שהמדינה, ביוזמתה, ובאישור כל הגורמים המוסמכים בחשכ"ל ובנציבות, גבתה ממני (כחוק) את חלקי במימון פנסיה של 2% ממשכורת בדרגה +46, הנציבות אישרה לשלם לי פנסיה מוגדלת של 33.36% מחד, ומאידך, הורידה את המשכורת הקובעת לדרגה 44 בלבד, ללא סמכות (ר' פסה"ד הארצי בענייני).

4. יצוין גם שההנחיות והביצוע בפועל של הניכויים כמתואר לעיל, תואמים לחלוטין, אחד לאחד, את זכויות הפנסיה לחוזה כשלי, המפורטים במכתבו של מי שהיה סגן הממונה על מינהל הסגל הבכיר בנשי"מ (נספח 6 לכתב התביעה).

בסופו של יום, עובדה היא שכל גורמי המערכת, לרבות החשבים הכלליים לדורותיהם, מנהלי חטיבת השכר בחשב הכללי, מנהלי מחלקת המשכורת, חברת מ.ל.מ, (שהכנה בזמנו כל חודש את תלושי השכר בהתאם להנחיות האוצר ונציבות שרות המדינה), פעלו ובצעו את הניכויים על בסיס הבנה שע"פ החוזה שלי, הפנסיה שלי תהיה בדיוק כנדרש בתביעתי ולא ע"פ הנוסחאות שבחוזר שבסימוכין.

5. **לסיכום:** הנוסחאות בחוזר שבסימוכין לא היו מעולם רלוונטיים לענייני ועל כן קשה לי להבין איך יכול מאן דהוא להסתמך על חוזר פנימי של משרד האוצר שבסימוכין, (שאיננו תפקידי כחשב לא הייתי יכול להוודע לו כלל), ולטעון שהנוסחאות הכלולות בו, גוברות ו/או משנות -חד צדדית- את תנאי החוזה המוסכמים.

זאת כמובן מעבר לחוק ולפסיקה לפיה הפרשנות של הצד שלא הכין את החוזה גוברת על פרשנות הצד שניסח את החוזה, כמפורט במכתבי אליך מיום 23.5.2024.

אני חוזר ומביע את בטחוני שהפרקליטות לא תסכים להמשיך וליצג בפני ביה"ד טיעונים שאינם מתחשבים בכל אלה.

בברכה והערכה רבה

שמעון הכסטר

העתקים: עו"ד קרן פאוסט, פמ"ח (אזרחי) ירושלים
עו"ד מינו אליאסיאן-פלא